

jiří hašík
fragменты памяти

25. 3. — 25. 5. 2017

galeriezet

Město Velká Bystřice

paměť kamene I, 2013, olej na plátně, 70 × 70 cm

ve svém díle řeší střetání očividných znaků dnešní společnosti se zafixovanými nánosy kulturní povahy. volí si pro to vypjaté, psychologicky náročné situace, jež podrobuje téměř laboratorní analýze. používáním celé škály znaků a symbolů a jejich bezprostřední konfrontací s citacemi syrové reality dosahuje až příznačné emocionality. jeho měření a zkoumání lidských dimenzí, především v oblasti schopnosti uchování či naopak nalézání identity, posunuje vyznění jednotlivých děl k hranicím sociálního působení. vědomí relativnosti, ne snad hodnot, ale jejich interpretace, jej často v dalších významových rovinách

dovádí k ironickému zpochybňování ustálených jistot. za tím však neustále a zřetelně vystupuje až úpěnlivá snaha poznat dnešního člověka takového, jaký je, jako výchozí předpoklad k jeho etickému definování.

pavel zatloukal, z katalogu k výstavě *olomuciana. jiří hasčík – pavel herynek – jiří lindovský – ondřej michálek – oldřich šembera – jiří žlebek*, divadlo hudby olomouc, 1985

od návštěvy izraele nabývají i jednoduché tvary v jeho obrazech podobu praznaků. snad právě tam byl nejsilněji osloven střetem kulturních a civilizačních faktorů, několika

hledání řádu II, 2010, olej na plátně, 105 × 80 cm

velkých náboženských ideologií natolik, že si uvědomil význam kulturních posunů a od té doby se pokouší najít sám archetypy kultury. jsou jeho kruhové a meandrové tvary symboly mandaly, křesťanské svatozáře, antického labyrintu či arabského ornamentu? neasociují jeho trojúhelníky symbol pyramidy a nezůstávají mu hory symbolem překážky? nejde o pravzory tajemství, bloudění či úsilí o překonávání překážek? ať tak či onak, jakoby jimi chtěl malíř říci ono známé „možná ano, možná ne“.

tak prostřednictvím znaků (barevných i tvarových) dospívá Jiří Hasčík k osobitému vyjadřování abstraktních idejí, minulých i budoucích imaginárních dějů, k odhalování mezikulturních souvislostí a konečně i k odhalování enigmatických základů lidského bytí. jejich prostřednictvím se pak snaží naší zkušenosti přiblížit nevyslovitelné jevy, jež mají archetypální dimenzi či antropologickou konstantu. zdá se, že hasčíkova malba i kresba má jediný cíl: v prchavém okamžiku postihnout všechn smysl našeho pobytu tady.

zdeněk pospišil, z rukopisu úvodního slova k výstavě *jiří hasčík – jan slovenčík – svatopluk slovenčík. obrazy, sochy*, galerie jana, olomouc-svatý kopeček 1997

svobodné rozvíjení ducha v prostoru, který není předem okupován neurotickými aspiracemi, rozvíjení ducha nezátíženým přemýšlením o užitečnosti a žádostivosti, je snad jen utopií východoasijské kultury a je jedním z ideálů, jenž může být odvozen z tohoto postoje. s tím se

stigma, 2010, olej na plátně, 105 × 80 cm

u Jiřího Hasčíka spojuje myšlenka, že se jen tomuto osvobozenému lidskému vědomí otevírají všechny aspekty života a z toho plynoucí speciální zodpovědnost člověka.

malíř těmito obrazy vytvořil osobní program, osobní emblematickou a osobní formu malířství, která svou uměleckou a duševní uzavřeností dokumentuje konsekvenční jeho snah. obrazy omezené na vnější, zredukované, a přece v pozadí plně vztahů ke krajině a dějinám, dávají prostor pocitům a dokumentují přesvědčení umělce, že umění a věda mohou být rovnocennými formami komunikace mezi přírodou a kulturou.

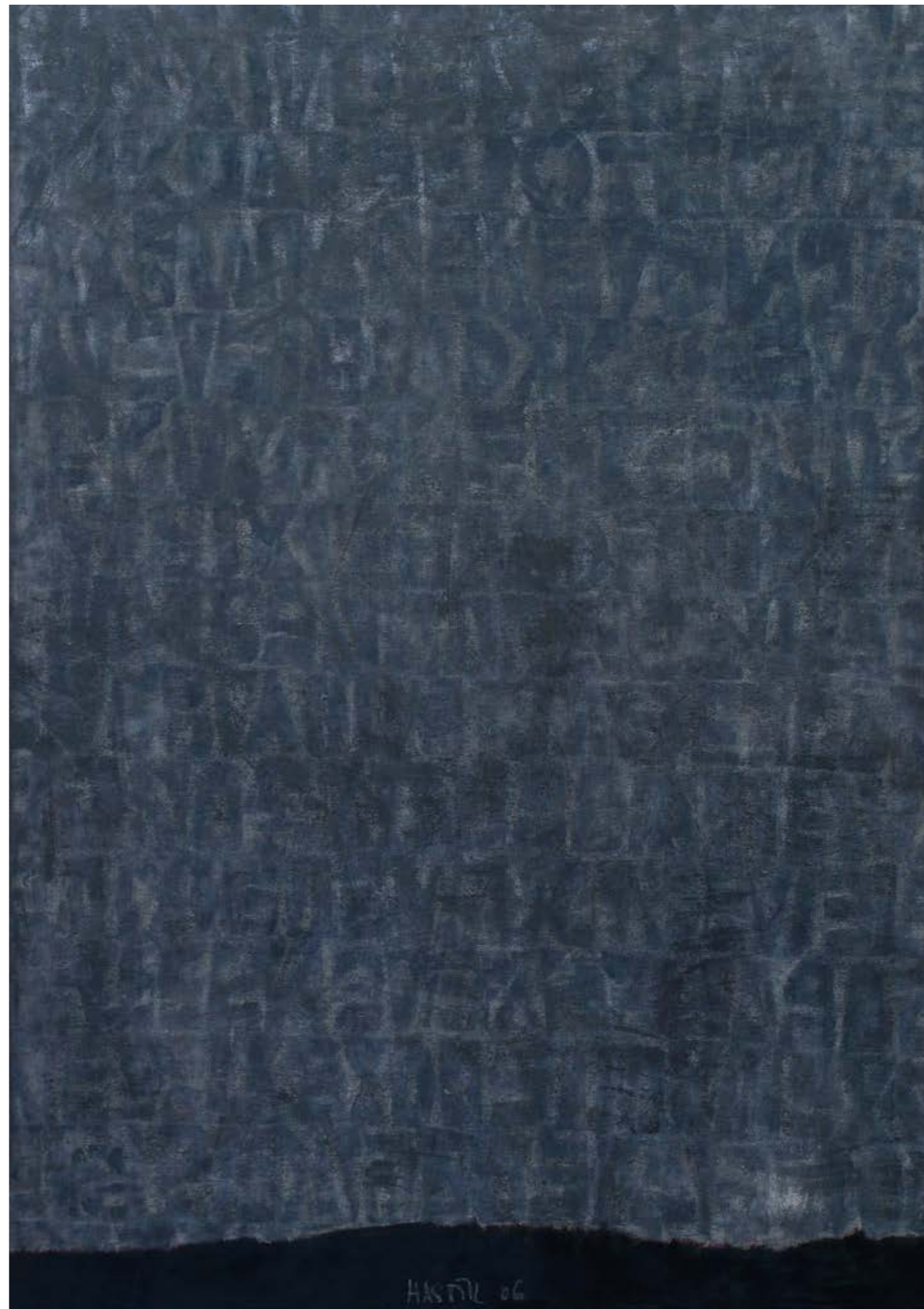
ulrich gansert, z katalogu k výstavě *jiří hasčík. zahrady konfuciovy*, galerie g, olomouc 2000

bylo již na jiném místě a jinými několikalety řečeno, že hasčíkovy obrazy z 90. let – a potažmo i ty současné – přitahují a oslovují diváka svou archetypální ikonografií (spirála, kruh, trojúhelník, pyramida, labyrint, fragmenty neznámého písma atd.). což by však samo o sobě nestačilo. neboť to, čím diváka opravdu vábí obraz jako třeba nočního motýla prudké světlo lampy, je vlastně nevysvětlitelné. zůstane-li u našeho příměru, pak archetyp můžeme chápat jen jako návnadu. co však motýla skutečně ke světlu upoutá, je vůně návnady. a tuto vůni v malířství zosobňuje chuťnost vlastní malby, což však nemá zřehla nic společného s naučenou manýrou.

ladislav daněk, z katalogu *jiří hasčík. retroperspektiva*, galerie g, olomouc 2005

doteky, 2010, olej na plátně, 120 × 85 cm

ornamental, 2010, olej na plátně, 120 × 85 cm

< fragments of memory IV, 2016, akryl na plátně, 100 x 90 cm
fragments of memory II, 2016, akryl na plátně, 100 x 90 cm

fragments of memory III, 2016, akryl na plátně, 100 x 90 cm

galeriezet

zámecké náměstí 775
783 53 velká bystřice
tel.: +420 774 818 153
galeriezet@velkabystrice.cz
www.galeriezet.cz

jiří hastík

malíř, kreslíř, grafický designér, výtvarný teoretik, kurátor výstav, publicista.
narozen 17. prosince 1945 v uherském hradišti.

studia

střední průmyslová škola stavební v košicích (1960–1964) | slovenská vysoká škola
technická v bratislavě, obor architektury (1964–1966) | škola života, manuální
profese, košice, poprad, praha, otrokovice (1966–1968) | katedra výtvarné teorie
a výchovy filozofické fakulty univerzity palackého v olomouci, prof.: václav zykmund,
františek dvořák, aljo beran, miroslav štolfa, vladimír navrátil, alena nádvořníková,
bohumil teplý (1968–1974).

zaměstnání

v letech 1974–1975 pracoval v díle – podniku českého fondu výtvarných umění jako
odborný referent. od roku 1975 ve funkci vedoucího oblastního střediska díla – čfvu
v olomouci. od května 1985 ve svobodném povolání. od září 1988 do konce roku 2011
žil a tvořil ve vídni a v olomouci.

samostatné výstavy

1981 divadlo hudby, olomouc | 1982 galerie mladých, brno | 1984 okresní muzeum
v šumperku | 1987 divadlo hudby, olomouc | 1989 sparkasse, landshut (d) | 1989 die
erste, wien (a) | 1989 galerie mahlerstrasse, wien (a) | 1990 galerie dílo, olomouc
| 1991 galerie keller, burgschleinitz (a) | 1991 galerie ring, wien (a) | 1994 galerie v baště,
prostějov | 1995 galerie jana, olomouc-svatý kopeček | 1996 galerie, jana olomouc-
svatý kopeček | 1997 moravské divadlo, olomouc | 1997 dům pánů z kunštátu
a poděbrad, praha | 1997 galerie jana, olomouc-svatý kopeček | 1999 zámek velká
bystřice | 2000 galeria chica, wien (a) | 2000 galerie g, olomouc | 2001 galerie wort
und bild, wien (a) | 2002 galerie jana, olomouc-svatý kopeček | 2002 galerie krásná
paní, praha | 2003 möbelhaus odo dworak, wien (a) | 2003 inter art galery, salzburg (a)
| 2004 arcotel nike, linz (a) | 2004 galerie 1499, olomouc | 2004 galerie wort und
bild, wien (a) | 2005 galerie pohoda, vsetín | 2005 galerie g, olomouc | 2005 kulturní
dům spytihněv | 2006 vlastivědné muzeum šumperk | 2007 galerie sklep, hranice
| 2008 divadlo bolka polívky, brno | 2009 arcotel kaiserwasser, wien (a) | 2010 arcotel
rubin, stuttgart (d) | 2012 kunstwerkstätte artemix, wien (a) | 2012 gemeente vorburg
(nl) | 2015 galerie patro, olomouc | 2016 galerie města olomouce, olomouc

kolektivní výstavy

svými pracemi byl zastoupen na téměř 200 kolektivních výstavách v české republice,
slovenské republice, rakousku, kanadě, německu, španělsku, estonsku, francii, velké
británii, itálii, litvě, lotyšsku, nizozemí, polsku, rusku, kuvajtu, slovinsku, venezuele,
chorvatsku a spojených státech.

zastoupení ve veřejných sbírkách

muzeum umění olomouc | galerie výtvarného umění ostrava | muzeum
archidiecezjalne katovice (pl) | mini print international cadaques e | galeria dlum
maribor (slo) | městská galerie trutnov | vlastivědné muzeum v šumperku | gemeente
veenendaal (nl) | obec spytihněv | muzeum komenského přerov | statutární město
olomouc | olomoucký kraj

členství v uměleckých spolcích a skupinách

unie výtvarných umělců olomoucka | arscommunicat linz (a) | arte mix wien (a)
| gruppe die wespel wien (a) | klopklopisti olomouc-hranice-svět.

ocenění

2015 cena statutárního města olomouce v oblasti kultury
2016 cena hejtmana olomouckého kraje za celoživotní činnost v oboru

kontakt

e-mail: jihast@seznam.cz | tel: 608 951 078

jiří hastík – fragmenty paměti | 25.3. – 25.5.2017

kurátor výstavy: jaroslaw sebastian pastuszak | grafický design: petr šmalec

vydalo: město velká bystřice, 2017